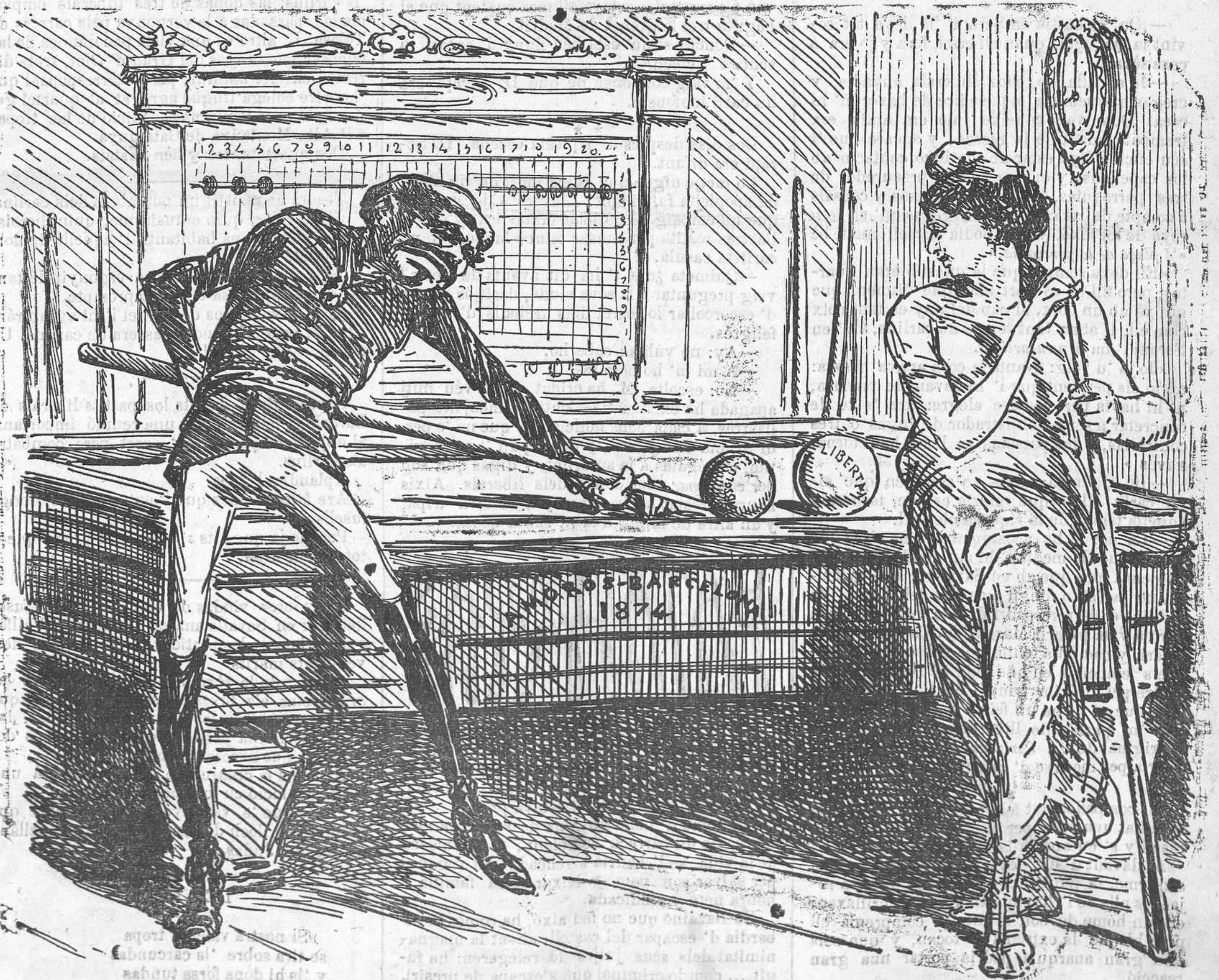


# LA CAMPANA DE GRACIA

## LA GUERRA.



Capellá, y retrocés..... ya ets á l' olla.



## AQUARELAS A LA TINTA.

CARLINS CASULANS.



a ja dos dias que no 'l veig: es una llástima que s' haja mort: densá que no soch miliciano es l' única distracció que 'm quedava.

Es á dir ell y la sèva dona: entenémnos.

Ab saber que 'l Senyor Serapi era carlí 's compendrà que tenia molta llana: era un bé.

Y ab saber que la sèva dona era lliberala, no s' estranyarán las sèvas *lliberalitats*. La Quimeta 'u entenia: bé per bé volia que 'l sèu home fos un *bé ab banyas*.

Jo que la sè molt llarga, encare que als carlins no 'ls puch veure, freqüentava la sèva habitació, que la te precisament dessobre de la mèva. Pensant no mes que ab lo seté, no veyá ell las mèvas intencions quinas eran: y encare, que tot rihent deya que pèl mer fet d' escriure *La Campana*, quan ells pujessin me cremarian de viu en viu, de 'n tant en tant exclamava:

—Vosté, per mes que siga un enemich, m' agrada. Si tots los republicans fossen com vosté!.....

Lo mateix l' hi deya jo:

—Vosté Senyor Serapi, es un carlí de bé: creguim.....

—No m' alabi, per mor de Dèu: ja sab que la vanitat Nostre Senyor la castiga, y jo si soch carlí, es sols perque estimo la religió.

\* \*

—¡Qu' es bestia en Serapi! 'm deya tot sovint la Quimeta, quan ell era á fora y jo era á casa sèva.

—Jo só filla de bons lliberals anyadia, y cregas que sempre 'm penediré de haver m' hi casat. Quan vaig coneixe 'l no era aixís: era trempat, amant de la gresca, y encare que 'l sèu ofici 'l feya estar ab contínuo contacto ab los capellans, y encare que fos procurador de tres parroquias, y cobrés los censos y censals á compte de las comunitats, crégas qu' ell se'n reya de tot aixó, y que podia dírseli molt bé "*l plaga de la porroquia*."

«Ell deya sempre que la quèstió eran quartos; pero fill si es cert alló que dihen, que qui vá ab un coix, al cap del any es tant coix com ell, l' anar tant temps ab carlins, á n' en Serapi l' ha bèn *encarlinat*."

«Jo ja 'u veig: avants la cosa anava grassa: ab lo sis per cent que l' hi davan de procura, n' hi havia per posarse alegre: are 's tè de concretar á ser administrador de dugas ó tres confrarias, y las pessetas se l' hi han tornat xavos.»

—Bè Quimeta: aixís se comprén que siga carlí: ell lo que voldria es que tornessin aquells temps de la riquesa clerical.

—Cá no: s' ha acostumat ja tant ab lo que passa, que 'ls medis l' hi fan olvidar lo fi. Ell no pensa mes que ab en Savalls y ab l' Alfonso, no parla de ningú mes que del Terso. Va ser dias endarrera padrí de una noya del sèu germá y vá posarli Margarida. Cada dia diu lo rosari, y cada dia tenim una esbatussada, perque s' empenya en que haig de resar un pare nostre pèl pròxim triumpo de Carlos VII. Te dich que n' hi ha un feix, y si no fosses tú que 'm parlas de llibertat, y 'm llegeixes l' original de *La Campana*, crégas que n' hi hauria per morir-se d' angunia.

\* \*

Jo, compadeixent á la pobre Quimeta, havia trevallat una mica perque 'n Serapi agafés un fusell y s' en anés á la montanya.

Al davant d' ell, feya 'l cantonalista, y al sentirme, la punta del nas se l' hi tornava roja, los ulls se l' hi embutian y l' hi brillavan: era un home de bon sentit: ja comprenia ell prou bé que 'ls extrems se tocan, y que sols una gran anarquia podria portar una gran reacció.

Fins per excitarlo á que 'm deixés amo del galliner, vaig dirli un dia, que miraria de bus-

carli una recomenació per en Pozas y per l' Anrich: y ell me digué que per treballar per la sèva causa no necessitava recomenacions pera ningú, ni moure 's de casa sèva.

—Y bè: que fá? vaig preguntarli jo—Recluta gent? Busca quartos? Compra municions?

—Deixisho corre: va dirme ab molt misteri: aquets treballs volen secret, molt secret, y encare que sè que vosté fora incapás de delatar-me, deixim estar ab la mèva.

\* \*

Picat jo de la curiositat vaig proposarme arrencar lo secret de la sèva dona.

Un dia pujo á dalt y me la trobo pelant un pollastre.

L' hi esplico lo que feya 'l cas:—Has de dir-mho Quimeta, has de dir-mho ¿que fá en Serapi per la sèva causa? ¿Quins treballs fá pèls carlins?

—També t' has cregut tú qu' es capás de fer alguna cosa aquell carrincló? Mira jo tot lo que hi vist fins are, es que me l' arman de mala manera: l' hi omplan lo cap de noticias falsas ó certas; pero sempre favorables al carlisme: ell surt de casa del adroguer, de casa del cerer, de casa del xocolater; y al crit entusiasta de s' ha de celebrar, se 'n vá á la Boqueria, compra un pollastre y me 'l dú.

—Bonich sistema de treballar per un partit!

—Sols una cosa 'm recomana, y es que no llensi las plomas: mira 'n tenim ja un quarto plé.

Déu voler fer-se'n un matalás. Y escolta: ¿a la salut de qui es avuy aquesta víctima? vaig dirli jo signantli 'l pollastre que pelava.

—Ha dit qu' en Savalls havia rendit á n' en Cirlot y derrotat á totas las columnas que anavan á rescatarlo; estava ell mes content que si hagués tret la grossa de Madrit.

—Donchs si qu' está ben lluny d' oscas: ja sentirá 'l clech!

Y 'm vaig convense de que D. Serapi era un carlí inofensiu.

\* \*

Dos dias després d' aquesta escena, D. Serapi era difunt.

Lo metje digué que havia mort de un atach de apoplejia fulminant. Llavors vaig coneixe que un empaig de noticias fantásticas y de pollastres rostits pot causar també la mort á un carlista casulá.

—Quimeta ¿que t' ha dit avants de morir? vaig preguntar á la sèva viuda, desitjós encare d' escorcollar lo secret dels treballs d' aquest feligrés.

—Ay: no vulgas saberho.

—A mi m' ho negarás?...

—No: escolta. M' ha cridat y ab véu mitj apagada ha exclamat:—Continua menjant pollastres, á cada bons noticia: fes que no 's perdi ni una sola ploma, y quan puji 'l rey legítim, entregalas á la autoritat, y digas que son per *emplumar* á las donas dels liberals. Aixís haurás prestat un bon servey á la tèva tripa, y un altre de millor á la... santa causa.

## BATAILLARAS

En Bazaine, lo mariscal francés, qu' entregá als prussians la plassa de Metz, condemnat á mort per tant infame traició; pero sentli conmutada la pena per la de reclusió perpétua, ha fugit del castell ahont estava prés.

Un home d' honor, avants de sufrir la vergonya de un cárrech semblant, y la limosna de la vida, se l' hauria arrencada mil vegadas per salvar son nom y deixar á sa familia l' honra neta y vindicada.

En Bazaine que no féu aixó, ha comés la cobardia d' escapar del castell, ahont la magnanimitat dels sèus jutjes lo relegaren: ha fugit... com lo criminal que s'escapa de presiri.

Que vritat es, que un traïdor es sempre un miserable!

Alemania ha anunciat oficialment que reconeix al govern d' Espanya.

Inglaterra y Fransa no han pogut passar per menos.

Celebrarém que 'l *reconeixement* se conegui.

Un periódich assegura que 'l marqués de Valdespina s' ha tornat boig.

¿Encare hi ha qui s' admira de la noticia?

Creyém que no. Lo sobrenatural hauria sigut que al marqués carlista se l' hi haguessin assecat los arrels.

Llavors ja no fora carlí.

L' Arcalde d' Arbós per órdre dels carlins tenia recullida la contribució.

Ho saben las rondas de Vilafranca y del Vendrell, y ¡plaf! quan menos l' Arcalde s' ho pensava, se presentan al poble y s' apoderan de la cantitat reunida.

Are no faltaria sino que lo que han recaudat se repartís entre aquells valents, y no seria aquesta l' última vegada, que 'ls carlins anant per diners, se 'n tornessin ab las butxacas plenas de vent.

Ha sortit ja la canonada 14 del "*Cañon Krupp*." Com de costum hi ha en lo número amenitat, interés y llenya á la canalla del Terso.

Lo text es com sempre plé de veri, y en quan á l' ilustració hi en aquesta canonada pocas cosas; pero bèn triadas. Dos sols cróquis omplan lo número: un d' ells representa una d' aquestas salvatjes escenas tant en boga entre 'ls carlins: las donas de tres lliberals emplomadas, passadas á la vergonya pèls carrers de Tolosa. L' altre es una vista panorámica de las famosas montanyas del Grau d' Olot, treta directament del natural, per lo corresponsal que 'l nostre colega tingué agregat al quartel general, durant l' última expedició de las tropas á l' Alta Montanya de Catalunya.

Dos quartets, tot: y bèn gastats.

Teruel ha resistit un nou atach dels carlins. ¡Quin valor, quin entusiasme, quin heroisme, lo dels braus habitants d' aquella immortal ciutat!

Ja 's diu que l' Alfonso avergonyit de tantas derrotas, pensa tornarhi prompte.

¡Que hi vaja! Los de Teruel l' hi agrahirán. ¡Que hi vaja! Una nova cassera de carlins! Un nou llorer de gloria!

Representació de tots los partits liberals de Barcelona han celebrat una reunió important, al objecte de posarse d' acort pera combatre als carlins.

Aplaudim l' idea.

Are falta no més que l' autoritat los donga fusells.

Perque ja que tots s' arman, es precís que á tots se 'ls armi.

Las pobres viudas de vint carabiners fusellats per en Savalls anaren á Llaers y Vallfogona á buscar las partidas d' óbit de sos desventurats marits.

A pesar de le sèva miseria, d' anar ab las criaturetas als brassos, sens altre recurs que la caritat pública, los rectors dels pobles, las hi exigiren una pesseta per cada un dels documents que necessitavan.

Aixó 'ns fá creure que aviat s' operará una sèria revolució en lo seno de l' iglesia.

Per lo que 's vá veyent, es de creure que prompte en lloch de Jesucrist certs capellans adorarán á Judas.

DE VERAS.

Si nostra valenta tropa se tira sobre 'ls carcundas y 'ls hi dona forsa tundas ja que ells volen dá 'ns la sopa: si una ba'a ben tirada



jefes carlins del mon treu,  
y 'ls tira á sopá ab lo Deu  
de sa bandera tacada,  
*M' agrada.*

Mes si á un trist poble fan mal  
al crit de ¡visca D. Cárlos!  
y l' exercit no es puntual  
en volar á castigarlos.  
Si per no anari corrent  
los dona temps de robar,  
deshonrar, incendiar  
y fusellar á la gent,  
*M' ofen.*

Que d' aquesta vil pandilla  
de llanuts y feligresos  
ne fassan molts mils de presos  
junt ab algun cabecilla,  
perque aixis desanimada  
quedi la demés facció,  
y á la próxima acció  
pugan ferne altra agafada,  
*M' agrada.*

Mes si tots junts no 'ls fusellan  
al acte mateix que 'ls prenen  
ja qu' ells aixis ho garbellan  
quant algú dels nostres tenen,  
si per compasió 'l govern  
deixa aquell refran en vaga  
*amor con amor se paga*  
y 'l crim ab fusellament,  
*M' ofen.*

Que per mort d' aquesta guerra  
una nova contribució  
cubreixi 'l gasto que aterra  
al govern de la nació:  
que la cuota carregada  
sense arruinar á ningú,  
paguem un poch cada hù  
sens quedá Espanya empenyada,  
*M' agrada.*

Pero que sense cautela  
tan siga 'l rich com lo pobre,  
que pagui tan lo manobra  
com lo qui va ab carretela:  
que pagui dret l' ayguardent,  
pa, vi, sal, oli y sabó,  
sens pensar ab tot alló  
propí sols del opulent,  
*M' ofen.*

Y en fi, que una gran nació  
unida com un sol home  
extermini á una facció  
que menjar-se vol la poma:  
que veyentla amenassada  
s' uneixin tots los seus fills,  
y no temen los perills  
salvin á sa pátria aymada,  
*M' agrada.*

Mes si per fatalitat  
també 'l poble 's divideix  
y per volar al combat  
com un home no s' uneix;  
si contempla indiferent,  
de un café desde 'l recó,  
com la salvatge facció  
nos deshonra cruelment,  
*M' ofen.*

GESTUS.

# REPICHHS

Un capellá ab la teula lligada á las barras  
ab un mocador d' herbas, vá batre's en l' acció  
de Marsá.

Una descarga feta á poch's passos vá omplir-  
li 'l barret de forats.

Al fuir l' hi deya un dels seus:  
—Ay, Mossen Jaume; mossen Jaume: miri  
tindrà goteras al cap, ab tants forats á la teu-  
la.

—Noya 'm fas sospitar molt.  
—Ay, ay per qué?  
—Per mi ets carlista.  
—Déu me'n guard'. ¿Per qué 'u dius?  
—Perque com are la policia 'ls agafa, y veig  
que tu sempre portas al darrera un *polisson*.

## FABULETA.

Hi havia en una vila cert acólit  
qu' era tocat del bólit.  
Un dia sense tréure's la corona  
deixa la majordona,  
y al crit de «¡viva Cárlos!» plé de sanya  
se llansa á la montanya.  
Encare no s' uneix ab la partida  
que 's presenta la tropa desseguida,  
y encare aquella tropa no 's presenta  
escapa de repenta:  
en cáureli 'l barret no triga gayre  
y se l'hi queda la corona en l' ayre.  
Un franch que té la punteria fina,  
la pren per blanco y ¡plaf! me l' hi barrina,  
y i' émul nou del capellá de Flix  
sembla estirar per terra un sach de guix.  
*Tant perillosa es are una corona  
com defensar, portantla, á una persona;  
que 'ls reys y 'ls capellans  
han nascut per donarse 'ls dos las mans.*

P. K.

L' altre dia, entrada la nit, se sent un pito  
á la Rambla.  
Los serenos hi corran, hi vá la policia, y 's  
trovan ab un jove qu' encare té 'l pito als lla-  
bis.  
—Perque xiula vosté.  
—Ay, ay, per res.  
—Com que sembla que 'ns ha cridat, y no-  
saltres no fém may un viatge en vá, seguéi-  
xi'ns á ca la Ciutat.

Lo dia que 'ls carlins van aproximarse á  
Barcelona, deya un escribent de oficina mili-  
tar en la séva dispesa.  
—Aquesta nit las tropas han estat *sobre* las  
armas.  
—No es cert l'hi responia un company de  
dispesa.  
—Ves que m' esplicas á mi, si jo 'u he vist.  
—Tú lo que haurás vist es que las armas  
estavan sobre la tropa, y no pas la tropa sobre  
las armas.

¿En qué se sembla Cárlos set á un pescador  
de canya?

—En que no sab lo que 's pesca.

¿Y un carlí á un home que 's mor de fam?

—En que *somia truytas*.

¿Y 'ls cabecillas ab l' oli?

—En que *untan*.

Y las filas carlistas ab las olas del mar?

—En que tenen *escuma*.

¿Y la guerra carlista ab lo carril de Zara-  
goza?

—En que *no vá*.

Y l' exercit carlista ab un pillet?

—En que té molt malas partidas.

—Perqué segueix la campanya mossen Sal-  
doni? preguntava un capitá de carlins á un ca-  
pellá que vá ab las partidas.

—Jol' hi diré Sr. Rodó: fa tant temps que  
's diuhen missas per las ánimas del Purgato-

ri, que aquest siti, ja déu ser casi escurat. Lo  
dia que 'l Purgatori s' acabés, s' acabaria la  
iglesia. Aixís, es bó que mentres hi haja ca-  
pellans que tréguin ánimas, n' hi haja al ma-  
teix temps que n' hi portin.

Lo pare del Terso ha arribat á Estella.  
Lo Terso está d' alló mes content: diu que  
tenint al seu pare al costat no creu que may l'  
hi falti allotjament.  
Tothom sab que D. Joan de Borbon té 'l  
pis de dalt desocupat.

Un periódich fá notar que passen de 500 los  
registres civils incendiats pels carlins.  
Los registres civils son los dipòsits de la fé  
de vida, de mort, y de casament dels ciuta-  
dans.  
Los carlins al incendiarlos *creman la fé*.  
Pero lo que volen los capellans que van ab  
ells es salvar las gangas del ofici.  
Forman part de las *partidas* per ser amos de  
las *partidas* de naixement y de defunció.

—¿Has llegit lo *diari*, Lola? deya un jóve  
plé d' alegria. Estich esceptuat de la re-  
serva.  
—De debó?  
—Sí: en Sagasta diu qu' esceptúa als *tele-  
grafistas*, y tú acreditarás que ja fá mes de un  
any que t' estich fent *telégrafos* desde 'l balcó  
de casa.

Lo Terso s' está prenent banys de mar.  
Un *llus* mes dintre de l' aygua.  
¡Ay qui fos *tiburón*!

Parats los carrils, la Rambla está plena de  
diligencias, y de passatjers que baixan tots  
bruts de pols.  
Qualsevol al veure'u diria que hem retroce-  
dit 25 anys lo menos.  
Siga com vulga, los carlins per are han lo-  
grat un objecte: donar feyna als seus: fer tre-  
ballar *als matxos*.

Dias endarrera lo corresponsal que á Paris  
té 'l «Brusi» publicava una anecdota molt in-  
teresant.

Un tal Leon Simon plantejá un hospital ho-  
meopátich, y demaná al Papa la benedicció  
del establiment.

Pio IX, contestá de propi puny y lletra:—  
«Siga lo que siga la medecina homeopática,  
concedeixi Déu tota sa benedicció als metjes,  
als malalts y als benefactors del hospital, y  
concedeixi 'ls no tant solzament la curació del  
cos, sino també la salvació del ánima.»

«Lo Sant Pare, anyadeix lo corresponsal, al  
despatzar aquesta sollicitut, digué ab sa gracia  
habitual:—«Hi volgut donar la benedicció en  
aquets termes, á fi de que no 's cregui que la  
concedeixo en *dóssis homeopáticas*.»

En vista d' aixó es de creure que 'l Papa,  
donant benediccions per broma, fará riure als  
católichs tant al menos com los *bufos* posant  
en escena al *Jóven Telémaco*.»

Los presos carlins fets aquí á Barcelona y  
que havian sigut deportats á Palma de Mallor-  
ca, han rebut la *libertat*.

Als molts atractius que té 'l ser carlí, ja se  
n' hi pot en vista d' aixó afegir un altre: lo de  
fer de franch un *vialje de recreo*.

A un pobre déul' hi diners  
consol á un desesperat  
contra un cantó, als cantoners  
y als carlins... *la libertat*!  
que si ells manegan aixó  
ja 'ns darán *Inquisició*.

## CANTARELLAS.

M' han dit, nina, que com tu  
aquí á Espanya no n' hi ha un' altra:



ja 'u crech: si fins per fenómeno  
á dos quartos t' ensenyavan.

M. M.

Ja sè que tú no vols creure  
que hi há molts quartos á casa:  
donchs mira, n' hi há tres de foscos,  
dos ab arcoba y la sala.

E. G.

Perque t' ho vareig prometre  
dius que ab tú tinch de casarme:  
jo t' vaig dir:—Me casaré:  
y encar t' ho dich; pro ab un' altra.

F. DE T.

Densá que no t' veig nineta  
tinch un mal de cor molt gran,  
perque al menos fá dotze horas  
que en lo meu cos res hi ha entrat.

P.

Centinella hi sigut sempre:  
avants davant de ta casa,  
demá davant del quartel:  
primer que tú n' es la patria.

¡Ay quinas dents tant bonicas!  
Te las envejo Susagna...  
Tu menjarás sempre bè:  
jo no puch, las tinch corcadadas.

P. K.

## EPICRAMAS

¿Sab si ascendiré aviat?  
digué un carlí á Mossen Pere?  
Y aquest, replicá:—Si, espera:  
are aném á Montserrat.

A. F. O.

Al marxar cap á la Habana  
lo xicot gran del Anton  
l' hi vá di 'l Senyor Ramon:  
—Torna ab una americana.  
—Si puch omplir la butxaca  
lo xicot vá contestar,  
mes prefereixo tornar  
ab levita ó bè ab casaca.

LL. DEL H.

De son fill quan en Climent  
se queixava en gran manera,  
tractantlo sens mirament  
de gandul y calavera.  
—Es una cosa molt neta  
vaig dirli jo—Qu' ets tossut:  
vol viure ab l' esquena dreta  
perque 'l pobre es geparut.

X. Y. Z.

De un pobre penjat que n' era  
molt deixat, deya 'l meu pare:  
—Avuy es lo primer dia  
que l' hi veig portar corbata.

—Si m' desprecias prompte t' porto  
á la presó

—Y com Peret?

—Aixó ray: dihent ja qu' ets guerro,  
que miras contra 'l govern.

T. DE S. A.

## CUENTOS

Passava un pagés pèl carrè. Tot d' un ple-  
gat s' adona que dú la faixa desfeta.  
—Ep: municipal, crida tot esbarat.  
—Que se 'us ofereix company?  
—Miri, la faixa desfeta.

—¿Que 'us han près los quartos?  
—Cá no: lo bonih hauria sigut si n' arribo á  
portar, que no me 'n queda ni un.

Un home que acostumava á posarse *wirlis*  
menjava un tall de butifarra, com á preparació  
de anarse 'n á tombar un d' aixut.

En un momen de distracció, un gat l' hi  
arreplega 'l tall y arrenca 'l corra.

Ell al darrera; pero 'l gat mes lleuger passa  
per sota la porta de un magatzem, y jadiós bu-  
tifarra!

—No 'l tens? l' hi preguntava la seva dona  
que 'u presenciava.

—No: mira: are me 'n vaig á la taberna á  
veure si 'l agafa.

—De segur que l' agafarás.

Hi havia un home molt avaro.  
No 's feya un trage, que no renyís ab lo sas-  
tre per la qüestió dels retalls.

Un dia 'n crida un per ferse una levita.—  
¿Quanta roba necessitaré? va dirli—Una cana  
y mitja respongué 'l sastre.

—No: ab déu pams n' hi ha prou—Es im-  
posible—Buscare un altre sastre—Vosté ma-  
teix.

Y ja 'l tenim que un altre sastre l' hi pren  
la mida, y l' hi fa las mateixas preguntas, y  
aquest ab déu pams se 'n aconsola.

Haventli encarregat que al durli la pessa  
feta l' hi dugués lo compte, lo sastre se 'n des-  
cuidá; pero al poch temps de ser á la casa del  
avaro, compareix lo seu fill, noy de uns set  
anys, y exclama:—La mamá 'm fa portá 'l  
compte que s' ha descuidat sobré 'l taulell.

Entrar y pegarli l' avaro una mirada, fou  
tot hú. Lo noy del sastre duya una armilla  
nova, de panyo negre. L' avaro tè la vista fina  
y coneix al instant que aquella armilla ha sor-  
tit de la roba de la seva levita.

—Éscolti, pregunta al sastre ¿com es que  
vosté ab déu pams, no sols n' ha tingut prou  
per la levita, sino qu' encare n' ha pogut fer  
una armilla pèl seu noy, y 'l sastre fulano no  
volia ferme la pessa á menos de dotze pams de  
roba?

—Jo l' hi diré: perque 'l noy del sastre que  
m' ha anomenat tè quatres anys mes que 'l  
meu.

Un carboner duya un sarrió de carbó á una  
casa.

Lo vuyda, y aprofitant una distracció de la  
mestressa l' hi pren una payella, l' embolica  
ab lo sarrió y se l' emporta.

La mestressa, exclama:—Per supuesto: seré  
d' alsina.

Y respon lo carboner sens inmutarse:—Quant  
fregeixin ho veuran.

### CORRESPONDENCIA PARTICULAR

#### de la Campana.

Han remés xaradas ó endavinallas dignes d' insertarse, 'ls  
ciudadans M. Cadenet, Un músich de San Fernando, Joan Ti-  
tas y Carnicer de Vilanova.

N' han remesas que pera insertarse haurian d' esse arre-  
gladas los ciudadans Pere Botero, Pere Sistellé, Un barbé y  
Mosquit d' abre.

Las demés que s' han remés y 'ls noms dels autors de las  
quals no quedau mencionats, no poden insertarse per fluixas,  
fácils d' endevinar, mal combinadas, mal versificadas ó per  
altres defectes per 'l estil.

Ciudadans Sasac. Lo que 'ns envia está ben versificat; pero  
fá com los toros del diumenje passat, molta estampa y no  
donaren joch: escriguí per go que vosté 'n sab.—Didala. Lo  
quanto que 'ns envia, ab mijas solas y talons mirarém que  
marxi.—Tres de secas. Molta cosa de lo que 'ns remet ho  
insertarém.—Breu Hemllegit lo que 'ns envia; tiri avant que  
saben fer lo que ha fet, es molt lo que esperém de vosté.—  
Alt y Prim. Aquí no 's reixassa á ningú: pot seguir enviant-  
nos, é hi anirém ab cuidado: l' endevicalla es injiniosa, pe-  
ro observi que la primera solució s' escriu ab una S y las de-  
més ab duas.—F. Ll. y B. Aprofitarém ab molt gust molta  
cosa de lo que 'ns envia.—Pantomina. Mirarém de complau-  
re: ab lo del quanto nos 'n enfadi: varem fero ab tota l' igno-  
cencia.—Gestús. Ja veurá en lo present número si tenim ga-  
nas de ser conciliadors: compleixi vosté ab nosaltres sent  
menos exigent y tirém un vel sobre 'l passat.—Sagrístá de  
cala R. Vosté déu estudiar farmacia: ja 's coneix perque lo  
que 'ns envia no es altra cosa que veneno.—Joan Titas.  
Aquesta senmana bè, si fossim ajuntament diriam enterados

con satisfaccion y agradecimiento —Val si adoba. La seva oda  
indica ben insti't y té alguns trossos enérgichs, encare que 'l  
tot d' ella peca per desigual: fassi otras cosas menos preten-  
ciosas, y creyém que n' eixirá.—Pere Botero. Lo seu acrósti-  
ch es molt acróstich: lo verb *valer* s' escriu ab v: ja veurá,  
miri 'u al diccionari.—Un estudiant desanciat, sentim tenir  
que desanciarlo també: pero jamgo! lo que 'ns envia no té  
cura.—A. Costa. Lo mateix tenim que dirli.—Un cusí de la  
Angelona. Lo que 'ns envia es com un carlí: no 'ns agrada.  
—Un barbé. Aprofitarém una cantarel'a: pero no més que  
una.—Jaume Dalmáu. Nos envia una poesia y diu que la con-  
tinuará per mor' de Déu no: la con inubi.—X. La seva quin-  
tilla indica que vosté pot fer alguna cosa: pero per sí sola es  
fluixeta.—Fulano de tal. Bén versificadet es lo que 'ns en-  
via, pero res mes: y ab aixó no n' hi ha prou.—X. Y. Z. Te-  
via molta rahó: dispensi era un olvit: tornant favor per agravi  
are vosté no s' olvidi de nosaltres.—Un músich. Aprofitarém  
la cantarella y un altra dia que 'ns envihi mes cosas, contém  
també poder aprofitarlas.—Aygua-fresca. Al revés de molts,  
lo que 'ns envia vosté té idea pero no té forma: sembla una  
guitarra ab las cordas fluixas.—Pochs romansos. Lo que 'ns  
remet no vá ni ab curriolas.—Ciri trencat. Un dels seus epi-  
gramas posat en prosa podrá molt ben anar.—Un barret vell.  
Encare que als barrets vells hi haja la costum de llensarles,  
sempre hi ha qui 'ls arreplega arreplegarém alguna cosa de  
lo qu' hem rebut.

## SOLUCIÓ

á la xarada y á l' endavinalla del  
últim número

La FA-VO-RI-TA es per mi  
ópera tant melodiosa,  
que á prop de una nena hermosa  
en que 's fassi DE-MATÍ  
sentintla no 'm cansaré,  
puig la música y l' amor  
entusiasman lo meu cor  
hasta á la llum de un QUINQUÉ.

SASAC.

Han endavinat las tres solucions los ciudadans  
Simon del Orni, Fulano de Tal, Pere Botero, Pere  
Sistellé, Ciri trencat, Fill del bisbe y Carnicer de  
Vilanova.

Han endavinat la 1.ª y 2.ª los ciudadans Enrich  
Caricias, Un barbé y Mosquit d' Abre. Las 1.ª y  
3.ª no més lo ciudadá Segimon Carambas; y la 4.ª  
no mes Un Barret vell.

## XARADA

I.

Quatre es com la tersa,  
sis ab sis mon nom,  
sis hu 'l de la dona,  
hu dos tens al mon,  
fumo ab cinch primera,  
menjo sexta dos,  
prench segona sexta  
y estornudo fort,  
septima es de solfa  
quinta arbre rodó  
y á las matemáticas  
ne pertany lo tot.

M. CADENET.

II.

Ab la nova que m' han segona  
passant pèl prima,  
farán tot á primera inversa  
que han passat quinta.

PANTOMINA.

### ENDAVINALLA.

Voltada de sol n' estich  
y may al sol ne puch veure:  
tothom me fá: ho pots ben creure  
tan bé si es gran com si es xich.  
Me buscan las noyas finas,  
tu lector crech que també,  
corro com tú si convé  
¿Encare no m' endayinas?

ENRICH CARICIAS.

Las solucions en lo próxim número.)

IMP. DE LA V. Y F. DE GASPAR.—ATAULFO, 14.

1. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.